

derved, idet man vilde kunne bevare Baandet mellem Moderen og hendes Barn; nu er mange af disse Smaa børn, hvis Moder eller Fader maa forlade Hjemmet i Erhvervsøjemed om Morgenen tidlig og først kommer hjem sent om Aftenen, i høj Grad udsatte for Vanrøgt, saaledes at Værgeraadet skrider ind, i mange Tilfælde med det Resultat, at det bestemmer, at Barnet tages fra Faderen eller Moderen. Man skærer derved Baandet over mellem Barnet og Hjemmet, medens det vilde kunne bevares i Tilfælde af, at man indrettede saadanne Vuggestuer, hvor Smaa børn kunde anbringes under trygge og gode Forhold. Og naar Børnene var naaet til 3 Aars Alderen, har vi tænkt os, at de kunde anbringes i Børneasylor eller Børnehaver, hvor de ligeledes kunde være under passende Røgt og Pleje, medens Forældrene er ude i Erhvervsøjemed.

Vi ønsker ogsaa, at der skal indrettes Fritidshjem rundt om ved Skolerne. Enhver, der har haft med Værgeraadssager at gøre, vil vide, at naar et Barn første Gang skejer ud i en eller anden Retning, skriver det sig ofte fra, at det driver om overladt til sig selv, naar det har forladt Skolen. Her i København er Skoletiden for et Hold Børn fra 8—1 og for et andet Hold fra 1—6. Børnene faar derved nogle Timer, hvor de har deres Frihed, og naar Forældrene har forladt Hjemmet, er de da overladte til sig selv. Derved kommer de ofte paa gale Veje. Hvis man vilde undersøge Forholdene paa Braaskovgaard, hvor der nu er anbragt omtrent 80 Drengene i Alderen 14—20—21 Aar, og gennemgaa disse Børns Historie, vilde man hyppigt finde, at de kom paa gale Veje første Gang netop i den Tid, hvor de havde forladt Skolen, og Forældrene ikke kunde have Tilsyn med dem. Da kom de ind paa Skraaplanet, gled længere og længere ned og endte paa Braaskovgaard. Og en Dreng der koster Staten omkring 12—1 400 Kr. aarlig. Var man skredet ind i Tide, vilde man sikkert kunne have reddet mangt et Barn og gjort det for langt ringere Midler, end man nu maa anvende. Jeg beklager dog ikke i og for sig Staten eller Samfundet. Lad det kun faa Lov til at betale, naar det ikke vil gaa fornuftigt frem, vise en human Forsorg for Børnene og gribe ind i Tide. Jeg beklager langt mere de ulykkelige Børn og unge Mennesker og de mange ulykkelige Hjem, der trods al Omsorg og Kærlighed til Børnene ikke har kunnet være i Stand til at vogte dem.

Ved Finanslovens første Behandling udtalte jeg Ønsket om at faa en Revision

af Børneloven af 1905. Der blev som bekendt i Aaret 1910—11 nedsat en Kommission angaaende denne Lov, og den afgav ogsaa allerede den Gang en Betænkning. Men den har henligget siden da og er ikke kommet frem her i Rigsdagen. Jeg ønskede, at denne Betænkning, der nu var en 7—8 Aar gammel, maatte blive Genstand for et hurtigt Eftersyn i et lille Udvalg paa 2—3 Medlemmer. Dette Udvalg blev ogsaa nedsat, men der stilledes fra mange Sider Krav om, at Udvalget skulde gøres større, og det voksede da ogsaa op til 9 Medlemmer. Derved blev Arbejdet gjort langsommere. Det blev ogsaa forøget ud over det, jeg havde tænkt mig, idet Udvalget tillige skulde tage Plejebørnsloven fra 1895 op til Forhandling og mulig Revision. Skønt Udvalget har arbejdet ret forceret, har det vist sig umuligt at komme frem med et Forslag, som man kunde have Haab om at faa gjort til Lov i denne Rigsdagssamling. Et saadant Forslag om en Revision af Børneloven af 1905 kan ikke ventes at komme frem før til Efteraaret, og da det er Spørgsmaal af vidtrækkende Art, kan man sikkert gaaud fra, at det vil tage hele Rigsdagssamlingen at føre en Revision igennem her paa Rigsdagen. Jeg har derfor ment, at man ikke kunde forsvare at vente og imedens lade disse Børn gaa til Grunde; man burde træffe forebyggende Foranstaltninger allerede nu, og jeg kan ikke se, at der skulde være noget i Vejen for at gøre det ved en Bevilling paa Finansloven.

Vi ønsker at stille Penge til Raadighed for Kommunerne. Det er naturligt, at Kommunalbestyrelserne her bliver Mellemlid. De Kommunalbestyrelser, der var villige til at oprette saadanne Institutioner, som jeg har nævnt, skulde have Ret dertil, og Staten skulde saa refundere 75 pCt. af, hvad der var medgaaet til Etablering og Drift. Det vilde være et godt og smukt Tilbud, og jeg tvivler ikke om, at mange Kommuner vilde tage Sagen op. Ikke blot de større som Københavns, Frederiksberg, Aarhus eller Odense, men ogsaa mange smaa Kommuner. Særlig i mange Købstæder er der stærk Trang til Institutioner af denne Art. Jeg skal ikke nævne Navne, men jeg kunde nævne mange Eksempler paa, hvorledes der i Smaabyer og Stationsbyer hersker en sædelig Fordærvelse navnlig mellem Pigebørnene i 12—13 Aars Alderen. Her burde der skrives ind, men der sker intet. Her kunde Kommunerne gøre et Arbejde af forebyggende Natur, og et saadant forebyggende Arbejde vilde være en Velsignelse for Børnene og for de Hjem, hvorfra Børnene ud-